

Çanakkale'de Uyanış

– M.Nihat Malkoç · 21 Mart 2011

Kasırgalar savurur; buz kestirir kar bizi
Gece gündüz kavurur sığağında nâr bizi

Çanakkale'de zaman açılır sonsuzluğa
Çağırır gül yüzüyle agûşuna yâr bizi

Sabır ateşten gömlek, dua semaya kapı
Bülbülün nağmesinde yakar ahûzar bizi

Gözlerim kapanmadan ruhum dalar uykuya
Elinde kırmızı gül, çağırır mezar bizi

Fazilet yarışında önde gider yiğitler
Zekeriya misali bölse de hızar bizi

Gayya çukurlarından beslenirse kem gözler
Sirkeyle bal misali öylece bozar bizi

Kalbin orta yerine siner kirli bakışlar
Kendimize getirir ilâhî nazar bizi

Gök yarılrsa ikiye, gün batsa da şafakta
Çağların göbeğine tarihler yazar bizi

Gök kubbenin altında dolaşırken avare
Hicran ateşlerine atar intizar bizi

Hafakanlar basmadan yetiş rahmet meleği
Ölüme çeyrek kala çepeçevre sar bizi

Efkâr basar sinsice hüznün coğrafyamıza
Sevgilinin hayali eder bahtiyar bizi

Gelibolu'da yağmur fırtınaya dönüşür
Sular kaynar derinden, ateşi yakar bizi

Ürperir maveradan koparıldıkça ruhlar
Maziden arda kalan sermaye bakar bizi

Ölü toprağı serper, gaflet kurşundan ağır
Bir kez uyumaya gör yılanlar sokar bizi

Doğar Anafartalar alacakaranlığa
Aynadaki akisler Hakk'a muştular bizi

Zaman alevden bir gül, safın önünde kısrak
Düşmanı haklarım ben dostlardan kurtar bizi

Kirli çizmeleriyle girer de haremime
Hallac-ı Mansur gibi beyhude soyar bizi

Kapımın kilidini çalan dünkü devşirme
Düşünmez, bir kalemde kızıla boyar bizi

Ay ışığı düşerken kapkaranlık geceye
Uyanışın öncüsü, muzaffer sayar bizi

Diner Çanakkale'de esen acı karayel
Suya düşer cemreler ısıtır bahar bizi

M.NİHAT MALKOÇ